

Пам'ятайте
про
Україну!

СВОБОДА

УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК

SVOBODA

UKRAINIAN DAILY

Редакция і Адміністрація:
"Svoboda"
30 Montgomery Street
Jersey City, N.J. 07302
Телефони: (201) 434-0237
(201) 434-0807
(201) 434-3036
УНСоюз: (201) 451-2200

PIK XCII. Ч. 100.

ДЖЕРЗІ СІТІ І НЬО ЙОРК, СЕРЕДА, 29-го ТРАВНЯ 1985

ЦЕНТІВ 25 CENTS

JERSEY CITY AND NEW YORK, WEDNESDAY, MAY 29, 1985

No. 100.

VOL. XCII.

Українські правники із ЗСА і Канади відбудуть зустріч

Торонто. — Перша спільна зустріч-конференція Українсько-Американської Правничої Асоціації і правничої секції клубу Українських Професіоналів і Підприємців Канади відбудеться тут в кінці тижня від 31-го травня до 2-го червня н.р. в приміщеннях Л'Готелі.

Зустріч розпочнеться вже в п'ятницю ввечері, 31-го травня, при сирі і вині; гоститимуть присутні канадські колеги з правничої секції. В суботу, 1-го червня, на спільній сесії, будуть порушені проблеми активності українських правників в З'єднаних Штатах Америки і Канаді, після виступу членів Комісії дослідження Великого голоду в Україні в 1932-33 роках, яка була покликана до життя Світовим Конгресом Вільних Українців, і звіту про оборону

Володимира Половчака, українського юнака з Чикаго.

По полудні відбудеться панель на тему: „Як відповідати і реагувати на очорнення українських спільнот в Північній Америці“. Цього ж вечора буде бенкет і бал в Скайлайн готелі, при 655 Діксон роуд в Рексдейлі, Онт. Головним промовцем на бенкеті буде суддя Володимир Тарнопольський і Рей Гнатичин, член королівської ради і спікер парламенту.

В неділю, 2-го червня, УАПА відбуде свої піврічні наради. Приміщення в Л'Готелі треба замовляти заздалегідь телефонуючи на число: (416) 597-1400. Кімнати можна також отримати в Кінг Едвард готелі (416) 863-9700 в Роял Йорк готелі (416) 368-2511.

Науковці обговорюватимуть питання „Україна у Другій світовій війні“

Урбана, Іл. — Програма п'ятиденної конференції „Україна у Другій світовій війні“, яку організує Українська Науково-Дослідна Програма при Іллінойському університеті, вже завершена.

Підготувала її Програмова комісія, в склад якої входили такі професори: Степан Горак (Східно-Іллінойський університет), Тарас Гунчак (Ратгерс університет), Едвард Вайнот (Флоридський університет), Орест Субтельний (Йорк університет) і Дмитро Шогрин (Іллінойський університет).

Спонсорами конференції виступають: Літня дослідна лабораторія сходу Європи Іллінойського університету, Перший Український Штатний Банк „Певність“ в Чикаго, Науков Товариство ім. Шевченка, СУМА Федеральна Кредитова Кооператива в Йонкерсі, Н. Й., Українська Американська Фондация „Воля“ в Рочестері, Н. Й., Еммануїл і Люба Гіромініни в Чикаго, Роман і Анна Кобилецькі в Чикаго, мр Петро Колесник, Іллінойський університет в Урбані - Шампейні, Василь і Анна Крамарчук в Мінеаполісі, Мінн., та Ярослав і Тетяна Романішини в Вестоні, Онт. Завдяки примірній жертвеності згаданих інституцій, організацій та окремих осіб підготовка конференції пройшла наскрізь успішно, що дає підставу надіятися і на успішність самих її напад.

Офіційними мовами конференції є англійська та українська мови. В нарадах конференції візьмуть участь біля 100 осіб, з них 54 доповідачі, українці і не-українці, які прибудуть з університетів в ЗСА, Канаді, Австрії, Західній Німеччині, Швеції та Франції. Учасників вітатимуть, від Іллінойського університету канцлер Томас Евергарт і професори: Ральф Т. Фішер, Маріяна Текс Чолдін і Д. М.

Шогрин.

Офіційна програма конференції включає 19 сесій та один панель, в яких будуть прочитані доповіді на теми: „Україні в чужих збройних силах“, „Українські Церкви під час Другої світової війни“, „Соціальні аспекти України у Другій світовій війні“, „Жиди, поляки й українці у Другій світовій війні“, „Проблеми колаборації та політичної орієнтації“, „Нацистсько-німецька політика і плани супроти України“, „Спопни та особисті спостереження“, „Українські політично-визвольні рухи“, „Українські визвольні-повстанські сили“, „Культурне життя українців, 1939-45“, „Літературні твори про Другу світову війну в Україні“, „Окупаційні сили України“, „Со-вєтсько-німецька політика супроти України“, „Звірте-ва окупаційних сил в Україні“, „Україні в американських і канадських збройних силах“, „Українські легальні й підпільні видання і преса“, „Освітня й допоміжна діяльність“, „Карпатська Україна, Буковина та українці на чужині“, „Історична оцінка, здобутки і втрати“ та кінцева сесія, в якій буде зроблено підсумки.

Наради конференції відбуватимуться в будівлі Іллінойського університету від 4-го до 8-го червня. У четвер, 6-го червня відбудеться спільна вечора учасників та запрошених гостей, головним промовцем на якій буде д-р Богдан Футей, голова Комісії чужинних претензій до посілок ЗСА. Напередодні конференції буде влаштована в головній університетській бібліотеці виставка видань і документальних матеріалів про Україну у Другій світовій війні, яка буде тривати впродовж місяця червня. Закінченням конференції слід звертати до: Ukrainian Research Program at the University of Illinois, 1208 W. California Ave., Urbana, Ill. 61801.

Зменшилося число католиків в Америці

Вашингтон. — Згідно з інформацією, недавно видрукованого офіційного Американського Католицького довідника, число католиків в Америці зменшилося. Довідник друкований фірмою П. Дж. Кеннеді і Сіни в Нью Йорку, вказує, що в 1984 році було в Америці 52,286, 043 або 106,891 менше як в 1983 році.

Прийчини зменшення католицького населення в Америці в брак священників, законників, монахів, семінарійців, подружжя, наведення на католицизм та християнство також зменшилося.

В Америці є багато різних протестантських деномінацій в числі 186, згідно з інформацією Крайової Ра-

ди Церков. Католики, однак, творять найчисленнішу християнську спільноту, після чого йде Південна Баттистська Конвенція із 14 мільйонами членів та Об'єднана Методистська Церква з 9-ма мільйонами членів.

Отець Юджин Гемрік, директор дослідного католицького бюро, заявив, що багато католиків не були взяті в рахунок. Ще інша причина цього зменшення є факт, що багато католицьких родин, у пошукуванні кращих занять часто міняють свої парохії. Ще більш католики серед кубинців також не зареєстровані, бо їх побут в Америці є нелегальним, і тому вони бояться записуватися до існуючих парохій.

У ВАШІНГТОНІ ВІДБУЛАСЯ ТОВАРИСЬКА ЗУСТРІЧ З ПРЕДСТАВНИКАМИ УРЯДУ

Вашингтон. (О. Кузьмович). — Тут в середу, 22-го травня н.р., відбулося багатогодинне відзначення 100-річчя українського поселення в ЗСА, влаштоване у сенатському будинку.

Організаторами цієї владної імпрези, призначеної в першу чергу для американських гостей, були Український Народний Союз та члени Українсько-Американського Коюеу в Вашингтоні, члени Об'єднання Українців у Вашингтоні і Союзу Українок Америки, Відділ у Вашингтоні, як та кож поодинокі українські громадяни.

Організатори вклали надзвичайно багато праці для підготування того прийняття і для його успіху. Запрошеними були члени Конгресу, а почесними спонсорами були провідники Демократичної і Республіканської партій в Палаті Репрезентантів і Сенаті, Роберт Дол, Роберт Бирд, Томас О'Нілі і Роберт Майкл.

Гостинна зала сенатського будинку була вщерть вивипнена гостями, які гуртою при перекусі та напінках, знайомилися з українським мистецтвом. У виставлених зразках із приватних збірок українців Вашингтону можна було побачити картини найбільш відомих сучасних українських мистців, зразки килимів, вишивок, кераміки, дерев'яні різьби та писанки. На окремому підвішенні українські дівчата (в більшості із 50-го куреня пластунок-юначок у Вашингтоні) моделювали шораз змінюючись, народний одяг з різних областей України, викликаючи ним захоплення гостей. Особливо сподобався усім бую-

винський одяг.

Впродовж часу прийняття біля дверей вітали гостей юнаки і юначки в народному одязі хлібом і сіллю, а утиском руки віталися з гостями головний передсідник УНС д-р Іван Фліс, його заступник д-р Митрон Куропас, заступниця головного передсідника Глорія Пашен, головний касир Улія Дячук, головний секретар Володимир Сохан і Роберт МекКоннелл, заступник директора телевізійної станції Сі-Бі-Ес.

Серед присутніх на прийнятті біля 400 осіб було понад 150 американських гостей, в тому 12 сенаторів, 18 членів Палати Репрезентантів, представники Білого Дому, Державного департаменту і Крайової наукової фундації.

Із сенаторів були: Едвард Зорніскі (Неб.), Денніс ДеКонсіні (Ариз.), Джессі Гелмс (П. Кар.), Спаркс Мачунага (Гавай), Пол Сарбейнс (Мд.), Руді Бошвіц (Мінн.), Чарльз МекМетас (Мд.), Билл Бредлі (Н. Дж.), Френк Лотенбах (Н. Дж.), Пол Саймон (Іл.), Лотон Чайлс (Фла.), Пол Лексолт (Нев.) конгресмени: Джеймс Флоріо (Н. Дж.), Джеймс Колбі (Ариз.), Гемілтон Фіш (Н. Й.), Семюел Стреттон (Н. Й.), Томас Ментон (Н. Й.), Брус Венто (Мінн.), Роберт Борскі (Па.), Джордж Вортілі (Н. Й.), Фредерік Бушер (Ва.), Ролін Чендлер (Ваш.), Ел. МекКендлесс (Каліф.), Джан Лайфалк (Н. Й.), Вільям Грін (Н. Й.), Бенджамін Гіламан (Н. Й.), Брус Моррісон (Конн.), Деніс Майка (Фла.), Фред Екерт (Н. Й.), Едвард Фіген (Огайо).

Свобідна форми гостини.

без промов, викликувала приємну атмосферу, а підкреслювала її особливою присутність великої кількості молодих українців з Вашингтону та околиць, які беруть участь в громадському і політичному житті столиці та були головними виконавцями підготовки цієї імпрези. Американських гостей вітали молоді українці у вишваному вбранні, що відігравали ролю господарів прийняття. Тиха українська музика молодих бандуристів була відповідним супроводом до розмов і перекуски, де можна було знайти і українські традиційні вареники та голубці, українські торти і такі напінки, як питний мед.

Гості подивилися великий вклад праці та ентузіазму цілої великої групи українців з Вашингтону, що доложили справді багато зусиль, щоб прийняття вишло якнайкраще, продумуючи усе до деталей, як, наприклад, подбали навіть про те, щоб у вазах стояли китиці прегарно виконаних штучних маків, волошок і колосків — символів квітів України.

Точно о год. 8-їй вечора головний передсідник УНС юзу д-р І. Фліс кількома реченнями подякував усім сенаторам і членам Палати Репрезентантів, які відвідали це відзначення 100-річчя українських поселенців в ЗСА, а відтак подякував у загальному всім організаціям, що причинилися до успіху імпрези.

Із членів створеного для цієї цілі Ад-го комітету у Вашингтоні, які відповідали за поодинокі ділянки праці головними промовцями гостини були Наталія Слюзар, Надя МекКоннелл і Еуген Іванців, яким допо-

магали десятки інших.

Поміж співгодопарями імпрези були всі члени Головного Уряду УНС, які приїхали до Вашингтону спеціально винайнятим автотобусом Союзу, де відбувалися саме річні наради Головного Уряду.

Перед прийняттям члени Головного Уряду УНС затрималися біля пам'ятника Т. Шевченка, де вони вшанували великого борця за волю відспіванням „Заповіту“ і коротким словом головного передсідника УНС д-ра І. Фліса.

Серед українських гостей були представники всіх трьох церков, громадських і церковних організацій Вашингтону та околиць і поодинокі провідні громадяни. Між ними були навіть гості з Європи — представники українських лікарів з Австрії та Німеччини, що приїхали до Вашингтону на з'їзд Українського Лікарського Товариства Північної Америки.

Широко був заступлений „Голос Америки“ з головою українського відділу Оксаною Драган-Кравців та шефом советського відділу Марком Помаром, що репрезентував перешкороженого вїздом директора „Голосу Америки“. Були також присутні численні журналісти, українські, які працюють в неукраїнській пресі, та американські, між ними редакторка Ю. Ес. Нюз Джеллі Дір.

Дереворіз мистця-графіка Якова Гінздовського церкви св. Михайла, першої української католицької церкви в ЗСА в Шенандо, Па., що прикрашався запрошенням на це святкування, був виставлений в оригіналі при вступі в залу.

В СССР ЗАСУДИЛИ Й. ЗІСЕЛЬСА, А В. ЧОРНОВОЛА ПЕРЕНЕСЛИ НА ПРИМУСОВУ ПРАЦЮ

Джерзі Сіті, Н. Дж. — Як повідомляють з України 12-го квітня 1985 року звільнили з табору примусової праці українського журналіста, члена Української Гельсінкської Групи та ініціатора щорічних Днів Солідарності! Вячеслава Чорновола. Тепер він мусить перебувати у таборі праці до серпня цього року тому, що до закінчення його останнього присуду залишалося ще 4 місяці і 4 дні. Тоді закінчиться термін його останнього присуду на п'ять років, який він одержав в 1980 році після дев'яти років ув'язнення і заслання. Разом В. Чорновіл перебував вже у в'язницях і концтаборах 14 років, з короткими перервами між одним і другим присудом.

Рівночасно з надією на поновне звільнення В. Чорновола прийшла сума вістка, що інший борець за людські і національні права і член Української Гельсінкської Групи, Йосиф Зісельс, був засуджений 10-го квітня н.р. на 3 роки особливого табору праці за „наклепи на Советський Союз“. Зісельс арештовано в його домі у Чернівцях в жовтні минулого року, а процес відбувся з

початком 1985 року. На процесі свідками були чотири в'язні з особливого табору праці, які зізнавали, що він заявляв свої прожиттєві цілі симпатії та підтримку профспілки „Солідарність“ в Польщі. У закладі проти Й. Зісельса було також, що він мав книжки видані поза кордонами СССР. Це вже другий присуд Й. Зісельса після першого у 1978 році, на три роки концтабору.

Також повідомляють, що Василя Долішного, який вже відбудувався 20 років в тюрмах і концтаборах під закидом приналежності до ОУН-УПА заарештували знову наприкінці 1984 року і тепер засудили на 3 роки особливого режиму в концтаборах.

Іншого довголітнього в'язня советських тюрем і концтаборів Микрослава Симчака, що досі вже відбудував 35 років ув'язнення мали в 1983 році засудити на ув'язнення в особливому таборі праці на ще додаткових два і півроку, а Віталія Божка з Волині засудили за приналежність до незареєстрованих евангелістів-баптистів в січні 1985 року на 3 роки ув'язнення.

ТИСЯЧІ ЗАГІНУЛИ У СТИХІЙНІЙ КАТАСТРОФІ В БЕНГЛЯДЕШ

Дака, Бенгладеш. — Тисячі осіб, деяко припускає, що аж понад 10,000 осіб, загинули від стихійної катастрофи, так званого морського циклону в Бенгладеші в минулому кінці тижня. — заявили тут офіційні речники західним кореспондентам.

Деякі представники засобів масової інформації вже побували на місці катастрофи, привізши зі собою в гелікоптерах, бо тільки таким засобом транспортування вони змогли дістатися до південнозахідної частини країни, і не врили своїм очам, що природа могла змести з лиця землі цілі села, не лишаючи в живих не тільки людей, але також скотини, лісу, овочевих дерев, посівів, ярин тощо.

„Все, що ми побачили, — інформує кореспондент пресового агентства Ройтерса, — це піщану рівнину, немов велетенське летовище, на якому тут і там лежали трупи людей, худоби і хатніх предметів“.

Натомість прибережні води моря носили на своїх хвилях сотні втоплених трупів і все те, що день раніше море загорнуло зі собою у страшному неописаному циклоні і бурізі силою вітру понад 100 миль на годину. Урядове радіо Бенгладешу повідомило, що у висліді катастрофи 80 відсотків посівів і городини пропало безповоротно, а також пропало без вістей 500,000 скотини, сотні риболовних човнів та іншого вартісного майна, яким розпоряджалося біде населення цієї частини Бенгладешу. Урядові чин-

ники взагалі не вірять, що їм владється встановити точне число загинувших осіб, тому, що перепис населення в західному розумінні там не було, але центральний уряд знає, що у провінції жило приблизно 10 мільйонів людей. Офіційне число пропавших, підлягає 1,300 осіб, але достовірніше тіла 3,000 осіб, а 12,000 осіб пропало без вістей і тому припускають, що вони також загинули.

Уряд Бенгладешу звернувся до всіх країн світу прислати по можливості свою скору допомогу для населення, головної того, яке залишилося в живих після катастрофи, а також тих, які не були заторкнені циклоном, але були залежні від достав харчів, головну рибі з прибережних місцевостей. Також, як припускають, біля 250,000 осіб втрапили дах над головою і тому урядові прийдеється допомогти їм відбудувати їхні житла.

У Вашингтоні, речник Державного департаменту заявив, що Уряд ЗСА наказав виділити негайно 25,000 доларів на кончеу допомогу, яка є тільки вступом до більшої допомоги, яку мусить ухвалити Конгрес. Також інші країни Західної Європи і Азії приобіцяли допомогу для Бенгладешу. Вперто мовчати тільки Советський Союз і його сателіти, які готові кожної хвилини допомагати зброєю і комуністичною макулатурою, якщо тільки бачать у якійсь країні вигляди на перемогу комуністичної системи.

Почався суд над учасниками замаху на Папу Івана Павла II

Рим, Італія. — У понеділок, 27-го травня, тут почався суд над п'ятьма турками і трьома болгарами, яких обвинувачують у участі у змові з метою вбити Папу Івана Павла II. Безпосереднім виконавцем цієї змови був турок Мегмет Алі Аджда, який 13-го травня 1981 року двічі вистрілив у Папу на площі св. Петра в Римі і сильно поранив його. М. Аджда був заарештований на місці злочину і згодом засуджений італійським судом до довічного ув'язнення.

Спочатку Аджда твердив, що він діяв сам один, як мусульманин, який ненавидить католиків. Але потім він змінив свої твердження і заявив, що був лише виконавцем у змові, в якій брали

участь агенти Болгарії, кілька турецьких громадян, а також агенти КГБ, які вишколювали його на секретних базах СССР і Болгарії. На підставі свідчень Аджда були заарештовані два турецькі піддані, а також керівник болгарської летунської компанії в Римі Сергій Антонов. Згодом до суду були притягнуті ще два болгарини і два турки. Ці болгарини працювали в амбасаді Болгарії в Римі і після арешту Аджда, користуючись своїм статусом дипломатичної недоторковості, терміново вилетіли на батьківщину. Іх та двох турків будуть судити заочно.

В судовій залі було біля

(Закінчення на стор. 4)

У 100-ліття жіночого руху

Округа Союзу Українок у Філадельфії задувала владу вечір для пошани 100-ліття українського жіночого руху. Для цієї цілі створено комітет із представниць жіночих організацій міста, які радо зійшлися й оформилися. Замість Свята Жінки-Героїні, що його кожного року влаштовувало жіноцтво, постановлено у цьому році присвятити увагу іншій темі. Головою комітету стала Ростислава Матла, голова Округу СУА, а заступницями — Ольга Гурська від Об'єднання Українських Православних Сестричів, Ольга Ніч від Українського Золотого Хреста і Люба Сілецька від Об'єднання Жінок ОЧСУ. Комітет доповнили членки загальних організацій.

Проведено рекламу і на цей вечір 27-го квітня ц.р. зійшлося в залі Українського Культурного Центру поважне число жіноцтва, а також прибуло деяке число чоловіків. Свято відкрила голова комітету Слава Матла, яка привітала всіх і запровадила програму, присвячену розгортанню жіночого руху. Це відбується у формі панелі й невеликої мистецької програми. Потім вона передала провід Лідії Дяченко, яка пояснила поділ теми між панелістками. Про часи Наталії Кобринської говориться Анна Максимович; про жіночий рух до Другої світової війни — Уляна Лобович; про працю на поселеннях Дора Рак, а про жінку-героїню Ярослава Куліш. Вона представила всіх панелісток. А. Максимович, є магістром бібліотекарства, відомо, як поетка і письменниця, брала участь у літературних конкурсах СФУЖО, провадить бібліотеку Пласту і працює в бібліотеці Студій-

Члени Діалогового комітету, для відзначення 100-річчя жіночого руху, учасники панелі та мистці — співачка Марія Ясінська-Мурована і акомпаньторка Наталія Котвич, супровід.

(Світлана Дора Рак)

ного Осередку Української Культури.

Вона схарактеризувала часи Наталії Кобринської, почавши життєписом останньої. Н. Кобринська не закінчила шкіл, бо, середньої освіти для дівчат у тих часах взагалі не було, але доповнила своє знання читанням книжок. Панелістка коротко пройшла всі етапи її діяльності — відчуження новелі „Пані Шумінська“ у Відні, промова на студентському віці в Коломні, заснування Товариства Руських Жінок у Станиславові, альманах „Перший вінок“ із її розглядом становища української жінки, виїзд до Швейцарії, у 1891 році внесення петиції у справі допущення жінок до університетів в Австрії, потім виїзд із „Бояном“ до Праги. Отже, оживлена діяльність у різних напрямках, в той час українське жіноцтво довкола неї мовчало. Все ж таки вона була певна,

Діалоговий комітет очолює Ростислава Матла, голова Округу СУА (справа), а провадила панеллю інж. Лідія Дяченко.

що жіночий рух пробив собі дорогу. 1894 року заснувався Клуб Русинів у Львові, а незабаром і в інших містах і містечках постали такі жіночі гуртки. Все ж таки казала, щоб написати на її могилі в Болехові „Мене вже серце не болить“, на доказ того, що перетерпіла вона впродовж свого життя.

Черговою панелісткою була У. Любович. Про неї Л. Дяченко розповіла, що вона закінчила студії економіки й журналістики в Познані і працювала в господарському кооперативному часописі і „Новій Хаті“. Після арешту її батька у грудні 1939 р. родину вивезли більшовики у квітні 1940 року до Казахстану. Там вона провела шість літ на праці в колгоспі, а потім у молочно-скотарській кооперативі. Поховала свою матір, а вміжчасу у далекому таборі помер і батько. По війні повернулася до Польщі, а по певному часі вдалося їй виїхати до Америки. Тут впродовж 12 років редагувала „Наше Життя“.

Найперше вона кинула погляд на центральні землі України. Тут усе ж була поставлена середня освіта жіноцтва у формі гімназій і єпархіяльних шкіл. Змагання жінок до вищої освіти почалося дуже скоро. Влада, не бажаючи допустити жінок до університетів, оснувала для них Вищі Жіночі Курси. Із них виходили жінки-фахівці, що вчили по селах чи про-

вадили по містах, недільні школи. А в Галичині існувало в кожному містечку жіноче товариство. Врешті, засновано вчительський семінар і гімназію, а з 1900 році допущено жінок до університетів. Врешті, молоде жіноцтво об'єдналось у Товариство Українських Дівчат і почало видавати журнал „Мета“, що виходив один рік. У 1917 році засновано Союз Українок, що діяв до 1939 року і скріпився проведенням Світового Жіночого Конгресу в 1934 році.

У тому часі постали різні жіночі товариства, як наприклад промислово-кооператива „Труд“, товариство Вакаційних Осель, „Будучність“, товариство Українських служниць і кооператива „Українське Народне Мистецтво“. Своєю допомогою У. Любович закінчила цитатою із статті Євгена Сверстюка про українську жінку.

Потім промовила мгр Д. Рак, правнича. Вона закінчила право у Львові і працювала в Америці в безпеченій компанії. Тепер редагує англійську „Українку у світі“, брала участь у Конгресі Декади у Копенгагені у 1980 році, а тепер готується до виїзду на Конгрес у Найробі, Кенія. Є членом Асоціації Парламентаристів, відвідує Грибуну, Т-во НДЖО, що підготує програму форуму в Найробі. Своєю допомогою вона почала від закінчення Другої світової війни у 1945

році і першого з'їзду жіноцтва в Авгсбурзі, де заснувалось Об'єднання Українських Жінок. Воно провело велику підготовчу роботу для переселення, пов'язаність із нашими заморськими жіночими організаціями. На Світовому Жіночому Конгресі, що його скликав СУА у 1948 році у Філадельфії, засновано, — у великій мірі під впливом представниць ОУЖ, — Світову Федерацію Українських Жіночих Організацій. Її очолила сенаторка Олена Кісільська. Створили її спочатку десять жіночих об'єднань, а впродовж літ доходили нові, й тепер вона обіймає 22 жіночі товариства.

Якою дорогою йде праця жіночих організацій і централі СФУЖО? Найбільш поширена суспільна опіка, якої насє суспільство дуже потребує. Другим завданням є виховне діло, як доповнення церковного впливу і шкільного знавства. Далі — праця над народним мистецтвом, що привело деякі організації до заснування музеїв. Різні культурно-освітні почини довели до поставлення пам'ятників Лесі Українці в ЗСА і Канаді. Зовсім новою ділянкою було нав'язання зв'язків із місцевими жіночими організаціями. Це почалося доволі скоро і дошло до членства в Національних Жіночих Радах, генеральній Федерації Жіночих Клубів, Союзі Католицького Жіноцтва й інших. Ця співпраця давала нагоду нашому жіноцтву до участі в конгресах СФУЖО доповнює участь в конгресах Міжнародного Жіночого Союзу, а в останньому десятилітті в з'їздах Жіночої Декади, у Мехіко, Копенгагені, а тепер стоїть перед виїздом до Найробі, Кенія. Гаслом Декади є — рівноправність, поступ і мир.

Четверта панелістка Ярослава Куліш, відома під псевдонімом „Оксана Кер“, молоді дівчини редагувала „Світ Молоді“, що виходив при „Жіночій Долі“. Пізніше вона виїхала з чоловіком до Аргентини, де видала повість „Альбарто-си“. По якомусь часі приїхала до Америки, де появилася її роман „Наречений“, а пізніше „Такий довгий рік“. Тепер їй удалося зредагувати й видати збірник у пошану Євгена Маланюка.

Жінка-героїня не пов'язана з жіночим рухом, а радше з визвольною боротьбою. Тому маємо жіноч-героїнь у часах, коли про жіночий рух нікому й не снилося. Але нас цікавлять найбільше постаті сучасних героїнь, що їх так обильно давала нам Українська Повстанська Армія. Та що знаємо про них? Це псевдоніми, що діяли під звичайним найменням Марійки, Зени, Ліди і розривали себе гранатами, коли ворог відкрив вхід до крівики пораненими. Знаємо, що командир Хрін диктував свої спогади машиністці, ім'я якої не дійшло до нас. У спогадах чотирьох Островерха є згадка про Зену, яка перевела вояків верхами Карпат і повернулася до штабу.

В'язень московських таборів Євгенія Гінсбург у своїх спогадах згадує лікаря Ангеліну Клименко, яка була справжнім ангелом для хворих, що їм рятувала життя. Таня Крупник працювала як агроном у місцевій теплиці, де вирощувала помідори й огірки для начальства, а коли хтось це підпалював, вона відбрала собі життя, бо перше підозріння підпалу впадо б на неї. Таких жінок вирощує визвольна боротьба. Але підвеські будні вимагають впертості від кожної жінки, коли вона не хоче втратити своєї дитини.

По закінченні виступів модератор А. Дяченко подякувала панелісток, зробивши короткі висновки з їхніх доповідей. Можна було ставити питання до панелісток, але публіка з того мало скористала.

Р. Марта заповіла виступ співачки Марії Ясінської-Мурованої у супроводі піаністки Наталії Котвич, яка проспівала арію Маріїки з опери „Червона Калина“, слова В. Сокола, пісню „У мене ти в думках“ музика Л. Пучка, слова Завалишної, а третя народна „Діброва зелена“ записана від Михайла Дуди, обрідка Гнатихи. Перші дві пісні ліричні і їх добре віддає голос співачки. Остання пісня народна вже відома в її інтерпретації.

У другій половині залі Культурного Центру вже чекав банкет, приготувавши союзянками під проводом Ольги Михайлюк. Публіка приступила до вечері, розважаючи себе ще довго розмовами.

Українці... (Закінчення зі стор. 2)

привіз ген. П. Шандрук, що вони стаять 1-ю Дивізією УНА. А в цій справі відіграв велику роль тодішній екс-президент уряду УНРРеспубліки і тодішній президент УНРРеспубліки в ексилі Андрій Лівницький. Бо генерал Шандрук погодився очолити Українську Національну Армію лише на доручення уряду УНР і президента Андрія Лівницького; будучи тоді по Армії УНР підвищений до ранги генерал-поручника з генерал-хорунжого.

Чому тоді прийняли назву Українська Національна Армія, а не Армія УНРРеспубліки? Дуже просто: уряд УНР не був офіційно визнаний гітлерівською Німеччиною і такого визнання для себе не бажав і його не прийняв би, якби йому так було запропоновано. Але фактично УНА постанала з доручення і на наказ през. А. Лівницького й екс-президента уряду УНРРеспубліки. Про це, очевидно, знають і мають відповідно гонорувати колишні вояки 1-шої Дивізії УНА.

Чому тодішні німецькі чинники погодилися на участь Уряду УНРРеспубліки в створенні УНА? Очевидно, тому, що „вищі“ німецькі кола, як сам Гітлер чи Гімлер, тоді цією справою не

займалися, приготувавшись вже тоді до самогубства чи полону, який закінчився процесом у Нюрнберзі. А ті німці, які українськими військовими формами тоді займалися, вважали, певно, що хіба хоч такою своєю постановою мають хоч трохи оправдати перед злочинною нацистською політикою винищення українських патріотів в межах своєї окупації.

Був же один дуже важливий момент, який мав сприятливий вплив на дальшу долю 1-ї Дивізії УНА. Як що не офіційно, то таки фактично УНА була частиною Армії УНРРеспубліки, як про це виявлялось вище і як про це був пізніше оголошений відповідний акт. А Уряд УНРРеспубліки в Парижі (в складі проф. Прокоповича, проф. Шульгина, ген. Удовиченка, дир. Косенка і інших) ще в 1939 році і то на виразне уповноваження конфікованого тоді у Варшаві през. А. Лівницького проголосив, що він стоїть по боці західних альянтів проти гітлерівської Німеччини. Це використав генерал Шандрук у своїх заходах перед альянтами в інтерв'ю в Ріміні 1-ї Дивізії УНА. Але це інша тема, про яку треба писати окремо.

НИКАРАГУАНСЬКІ САНДІНІСТИ засудили на 20 років ув'язнення антикомуніста з Гондурасу, який нібито мав бути пов'язаний з повстанцями, які ведуть боротьбу проти прокомуністичного уряду в Манагуа. Сантос Пердомо був першим гондурасцем засудженим за зв'язки з Нікарагуанським демократичним фронтом.

ДВІ АГЕНЦІЇ УРЯДУ ствердили тепер на підставі докладного досліджування, що проблема нужди серед дітей є більш поважною в ЗСА, ніж досі думали. Біля 13,8 мільйона дітей, які становлять 22,2 відсотки американців у віці нижче 18 років, походять із бідних родин. Звіт агенцій на 670 сторінках обширно представляє цю проблему та її причини.

КУБА ЗВІЛЬНИЛА двох американських туристів, які, у зв'язку з поганою погодою, опинилися зі своєю яхтою на кубинських водах і були притримані військовим кораблем. Спочатку засоби масової інформації припускали, що кубинська „морська акція“ була відплатою за американські радіопередачі з радіостанції „Марті“, яка розпочала свої передачі в понеділок, 20-го травня. Очевидно, Куба заперечила ці здогади і в доказ несправдливості поширюваних погослов звільнила американських громадян.

Замість квітів на свіжу могилу
бл. п. Романа Плакиди
чоловіка нашої шкільної товаришки Дорогої НАДІ
на СИРОТИНЕЦЬ у БРАЗИЛІЇ
100.00 дол. зложити
Євдоція КОТІК, Таня КРИНЦЬКА, Дарка МИКИТА,
Нюня СТЕЦЬ, Катка СТЕЦЬКО, Ірка ХМІЛЕВСЬКА

Ділимося сумною вісткою, що в неділю, 26-го травня 1985 р. по тяжкій недугі упокоївся в Бозі в Нью Йорку, Н. Й.
бл. п.
ЮЛІАН ТАРАЩУК
народжений 11-го липня 1912 р. в Чернівцях,
Збаразьчина, Зах. Україна.
Похорон відбудеться в Торонто, Канада.
ПАНАХИДА в четвер, 30-го травня 1985 р., о год. 8-й веч.
в похоронному заведенні Кардинала при Аннетте вул. в Торонто.
ПОХОРОН в п'ятницю, 31-го травня 1985 р., о год. 9-й ранку до церкви св. Покрови на Лідс вул., в відтак на цвинтарі Парк Пова в Торонто, Канада.
Горем прибіти:
сестри:
МАРИНА ОСАДЧАК з дітьми і внуками
ЗОФІЯ і АННА з родиною в Україні
брати: ВАСИЛЬ і БОГДАН з родиною
братові:
ГАЛЯ з дітьми і внуками
МАРІЯКА з дітьми
родини: КАЛЬБИ, ПАСТУШЕНКИ
І ОНУФЕРКИ

Участь беруть:
Ія Машок-Грицай, спів
Дарія Гординська-Каранович, фортепіан
Рафаїл Венке, скрипка

КОНЦЕРТ

Камерного Ансамблю „НОВА“

при участі:

„Вестфілд“ Смичкового Квартету

Лариси Крупи, фортепіан

в четвер, 6-го червня 1985 р., о год. 8-й веч.
в Українському Інституті Америки
при 2 Схід 79-й вул., Нью ЙОРК, Н. Й.
В ПРОГРАМІ:

- Вперше в Америці — Фортепіанний Квартет Г. моль Василія Барвінського
- Брамс — Фортепіанний Квартет Ц. моль, оп. 60
- Гайдн — Смичковий Квартет, оп. 76, н. 1

Вступ: \$10.00 — дорослі, \$5.00 — студенти і пенсіонери

ТАНЦЮВАЛЬНІ ТАБОРИ

Роми Прийми-Богачевської
на Верховині, Glen Spey, N.Y.

- 10-ліття Курсів „Workshop“ для заавансованих танцюристів від 15 років життя
- 30-го червня — 19-го липня 1985 р.
- Табір для молоді від 10-16 років життя
- 11-го серпня — 24-го серпня
- В програмі українські народні та характерні танці, балет, класи хореографії, етнографічне походження українських звичаїв та костюмів.
- Учителі: Валентина Переяславець, Рома Прийма-Богачевська, Яро Клуно, Надя Семчук, Люба Волинець.

Голоситись до 15-го червня 1985 р.

UKRAINIAN DANCE CAMP
c/o ROMA PRYMA BOHACHEVSKY
523 East 14th Street, Apt. 3B ■ New York, N.Y. 10009
Tel.: (212) 677-7187

У п'ятницю, 31-го травня 1985 р., о год. 7-й веч.
в залі Українського Літературно-Мистецького
Клубу в Нью Йорку, Н. Й.
в будинку Українського Визвольного Фронту, 136 2-га Аве.

Євген Стахів

подасть звіт про Українські Дні
в Єрусалимі,

на яке запрошується все Українське Громадянство.

УКРАЇНСЬКО-ЄВРЕЙСЬКЕ ТОВАРИСТВО

Субота, 1-го червня 1985

Народний Дім

140 Prospect Avenue

Ірвінгтон, Н. Дж.

УКРАЇНСЬКА МУЗИЧНА ФУНДАЦІЯ

ВЛАШТУЄ

МУЗИЧНО-ВОКАЛЬНИЙ ВЕЧІР

УКРАЇНСЬКИЙ НАРОДНИЙ СОЮЗ

спонзорє

ВЕЛИЧАВИЙ ФЕСТИВАЛЬ

ПРИСВЯЧЕНИЙ ВСІМ БАТЬКАМ

який відбудеться на СОЮЗІВЦІ

ДО УЧАСТІ ЗАПРОШУЄТЬСЯ ВСІХ БАТЬКІВ І ГОСТЕЙ АМЕРИКИ І КАНАДИ, ЯК ТАКОЖ РАДО
БУДЕМО ВІТАТИ ГОСТЕЙ, ЯКІ ПРИЇДУТЬ АВТОБУСАМИ З ДООКОЛИЧНИХ МІСЦЕВОСТЕЙ.

Вступ на програму безплатний.

Неділя, 16-го червня 1985 р.

ДЕНЬ БАТЬКА

СОЮЗІВКА

Кергонксон, Н. Й.

Пам'яті ред. Романа Данилевича

Св.п.ред. Р. Данилевич

(Фото 1984, Д. Говикевич)

28-го березня похоронено на цвинтарі Сенчюрі Парк у Вестоні, Онтаріо, п'ять членів родини Данилевичів, що трагічно загинули 24-го березня в Торонто. Сеньйор роду ред. Роман Данилевич народився 15-го вересня 1903 року в Печені, повіт Перемишлянський у Львівській області, як другий син о. Остапа і Олени з Кунинських. Пізніше батько одержав парафію у Глинянах того ж повіту, і там виросли всі три нащадки роду, а гімназію кінчали в Бережанах.

По матурі в 1922 році Роман вступив на богослов'я у Львові, але не висвятився на священника, хоча усе життя залишався у безженим стані. Він присвятився започаткованому тоді апостольським світським осіб і в тому дусі діяв на всіх етапах свого довгого життя. З вибору великого Митрополита Андрея, один рік студіював у Німеччині і решту життя був послідовником свого покровителя. Під впливом і в оточенні святоюрського проводу укріпив свій світогляд і став на шлях католицького діяча, дочки пером як журналіст і редактор, повсякденно працюючи в ділянках. Того роду активність не забезпечила ні матеріального забезпечення, ні відпочинку.

З товариством з богослов'я і криванком Василем Глибовицьким співпрацював у Львові у національно-релігійному дусі, «Молоді Робітники», а від 1933 року — українське Юнацтво з додатком «Готуйся» та «Лицарст-

пенсіонер повернувся до Клівленду, щоб опікуватися хороним на зір братом Богданом.

Протягом останніх 34 років проводив віні Академічним Об'єднанням, «Обнова» і з його рамені брав участь у численних міжнародних католицьких конференціях.

За півстоліття журналістичної і редакторської праці написав він багато статей на релігійні і громадські теми, а в Блумінгтоні ще й огляди на нові книжки. Виступав також часто доповідачем.

В останніх двох декадах Р. Данилевич став найбільш відомим своєю активністю в патріархальному русі, для якого віддавав туди ж на всіх трьох ділянках — у місцевому відділі, у крайовому товаристві у ЗСА і світовім УПСО. Не полиняв ні одного з'їзду і виступав на них з доповідями, вказуючи ідеї напрямки і заходи у старанні з'єднати ієрархію для спільних акцій в народі і перед папами. Він визначався ініціативністю, оптимізмом і твердою вірою у слушність й konieczність наших старань разом із Патріархом Йосифом за привернення прав рідній Церкві.

Старатися про визнання патріархату для УКЦ уважав він справою всієї патрістичної суспільності, і цей погляд поширював на всіх форумах, в яких завжди брав участь на власний кошт, а також статтями і доповідями. У міжконфесійних зв'язках був промотором толеранції і єкуменізму а в громадсько-політичних питаннях був дійсним соратником.

Доцільовав регіональний рух — від заснування був активним в об'єднанні «Ярославщина та околиці Засянна», а також був членом багатьох товариств, жертводавцем на різні цілі і передплатником преси. Був на всіх імпрезах національного характеру, зі свого світогляду і народних вимог активно співдів з «Комітетом оборони проти совєтських свідчень в американських судах» і проти збірної відповідальності за діла однієї.

Останньою його статтею був сам рапорт про черговий суд на українцем Іваном Дем'янюком у Клівленді, видачі із ЗСА якого домагастя тепер Ізраїль, щоб

судити його в Єрусалимі. Свої ідеї світового апостолу і українсько-державника проводив у життя наперше у своїй парафії Покрова Пресвятої Богородиці в Пармі, Огайо і в громаді Великого Клівленду у рамках його громадської надбудови — Українських Злучених Організацій. Як голова, «Обнови» був делегатом на всіх чотирьох конгресах СКВУ і як член Секретаріату — на всіх річних сесіях.

Вплив Романа Данилевича на унапрявлення релігійно-національного життя мріяв помітний, і важко буде заступити місце цього неструженого, побожного, кривого громадянина. Він не зраджував браком розуміння для великих діл, чи слабкою активністю й жертвенністю частини української суспільності і убоївав над роз'єднанням, але не відходив від праці і від співпраці з іншими до останнього дня свого життя.

День перед трагічною смертю цього цінного християнського діяча, 23-го березня, він прибув до Філадельфії як один з трьох делегатів Пармської Епархії св. Йосафата на міжконфесійну раду для створення Крайового Комітету 1000-ліття Християнства в Україні. Не діяв він на свій вік 82 років життя, — був повний фізичних і умовних сил і з енергією та вірою й успішним планував далі завдання. На неділю, 31-го березня, мав заповіджену доповідь у Дітроїті про Слугу Божого Андрея, який був для нього духовним батьком і взірцем чеснот і провідника.

Із смертю усіх п'ятих останніх нащадків о. Остапа і Олени Данилевичів з Глинян закінчилася вітка роду. Бо найстарший син, інженер-агроном Микола (1902-1970, похований у Пармі) в подружжі з проф. Наталією Лепкою (1901-1950, померла в Нью Йорку) не мав дітей.

Цим коротким некрологом бажало виявити від приятилів і співробітників вдячність за посвятину діяльності для вірних, Церкви і батьківщини. Хай пам'ять про ці праці Романа і про весь рід Данилевичів не проминає з відходом його сучасників, а залишиться у скарбниці народу спадщиною для майбутніх.

Степан Кікта

На „Сурмачівці“...

(Закінчення зі стор. 2)

допомагає на всі недомогання. Бо бджоли не роблять помилок — вони „Божі мушки“, як їх називали наші предки. Сам собі не вірю, що мені вже пішов 93-й рік, але я і далі чишу в хаті, відгортаю сніг, рубую дрова (бо маю пічку в підвалі), їду шведські „Сурми“, де обслуговую своїх покупців, граю на бандурі, і т.д.

На подвір'ї бачимо кілька дерев'яних лавок. Виявляється, що на „Сурмачівку“ час-від-часу приходять діти з околиць або послухати гру на бандурі та доповідь старого пасічника. Бувають діти різного віку — від 4-ох до 6-ти років — до вищих класів середньої школи. Прибувають вони з батьками або вчителями. В минулому році було також аж три групи дітей жидівської національності — в тому числі 96 дітей з Ясена Гібуру Скул з Парамусу.

Значно, що багато пасічників — любителів бджіл, ніколи або майже ніколи не накладають на голови захисних масок під час праці з бджолами, запитую, чи він також не вживає маску.

Вживаю маску я лише в тих випадках, коли збираю мед, — каже Мирон. — Бо в тих випадках бджоли інстинктивно розглядають мене, як грабника і тому керуючись „правом“ охорони свого тяжко заправованого продукту, вони тоді можуть мене покусати. У всіх інших випадках мені маска не потрібна. А втім, навіть, якщо б якась бджілка мене і акусила, то її вус, кажуть, добрий лік проти ревматизму.

Запитую, як тут поживає новий співмешканець його містечка — колишній президент Річард Ніксон? Правдоподібно, йому тут не погано, бо якщо ставши мільйонером з відходом на пенсію, Ніксон вибрав також Садл Ривер, то значить, для пенсіонерів тут не погане місце.

Я думаю, що й Річард Ніксон поживає тут себе задоволено, — каже Мирон. — Він недалеко звідси живе — всього кілька кварталів. Ось, можливо, вже завтра заведе для пані Ніксон, як подарунок, кілька українських писанок і при тій нагоді може з нею та її чоловіком перекинуся кількома словами.

Понад 50 років тому Мирон Сурмач був написав і видав книжечку „Як досягнути успіх“. Книжечку „для людей, що думають“. У своїй вищезгаданій другій новій книжці „Історія мого Сурми“, яку він видав пару років тому з нагоди свого „першого дев'яностоліття“ з дня народження, він знову в основному повторив свої „постулати“ чи поради для читачів на підставі свого великого і довголітнього досвіду життя та праці. Не буду тут наводити всі ті „постулати“ — про це читачі можуть довідатися з його книжки. Проте наведу лише кілька з тих „порад життєвого досвіду“, які варто взяти до уваги кожному з нас. А саме:

„Краще бути смирним ніж не мати достатньої смирливості. Не йрси, але вимагай що тобі законно належить“.

„Незалежно від того, скільки приятелів має людина, вона може їх втратити. Коли буде поводитися так, ніби робить їм ласку. Ніколи не трактуй людей так, якби ти вже ніколи їх не хотів більше бачити. Старайся їх робити своїми приятелями, а не ворогами“.

„Само по собі бажання не дасть успіху. Подібно, як велика жара розплавляє залізну руду і тому її можна вилити в якусь форму, так само і сконцентроване змагання і неперобний намір спричинять для досягнення бажаного успіху“.

І Мирон Сурмач невхильно дотримується цих правил. І тому він, досягнувши того, чого бажав, аналізуючи пройдені шляхи, може сміливо сказати, що його „життя було гарне, життя повноцінне“. Бо змістом його життя була його „любов до книжки і любов до свого народу“. І тому, намагаючись робити добро для свого народу і для своїх ближніх взагалі, він напевно ніколи не мав і напевно ніколи не матиме ворогів, а матиме тільки друзів та приятелів.

БРИТАНСЬКА РАДІОПЕРЕДАЧА Бі-Бі-Сі має 14,5 мільйона слухачів за Західною Європою, кажуть речники цієї корпорації, які заявили, що в майбутньому вони потребуватимуть сильніших і модерніших трансмітерів, які зможуть пробити хвилі совєтських і сателітних заглушувачів і поліпшити якість передачі. Інсталяція нових трансмітерів має розпочатися вже в першому тижні червня цього року. Бі-Бі-Сі тепер посилає 728 годин передач до країн Східної Європи на 37 мовах.

У СТЕЙТІ НЮ ДЖЕРЗІ, який стоїть перед передвиборами на губернатора, і мейорів міст, політики сильно відчувають брак стейтової телевізійної станції, через яку вони могли б рекламувати себе виборцям. Примушені давати реклами на телевізійних станціях Нью Йорку і Філадельфії політики мусять платити куди більше за ці реклами та рідше їх давати. У висліді цього, наприклад, мейор Нью Йорку Едвард Кач с куди більш відомий серед населення Нью Джерзі, ніж мейори з цього стейту.

У виданні Об'єднання Українських Письменників „СЛОВО“ появилася нова книжка

МИКОЛИ ЩЕРБАКА
ПАХОЩІ СУЦВІТТА
ПОЕЗІЇ (1960-1970)

104 сторінки Ціна \$4.75 + 75¢ пошто
Мешканців стейту Нью Джерзі зобов'язує 6% стейтового податку

Замовляти: **СВОБОДА BOOK STORE**
30 Montgomery Street • Jersey City, N.J. 07302

У Книгарні „Свободи“ можна замовляти

ІСТОРІЮ УКРАЇНИ
Наталії Полонської-Василеико

Два томи — тверда обкла — мали — 1,190 сторінок друку.
Ціна: 52.00 дол. з пересилкою.
Мешканців стейту Нью Джерзі зобов'язує 6% стейтового податку.

Замовляти:
СВОБОДА BOOK STORE
30 Montgomery Street • Jersey City, N.J. 07302

РІЗНЕ

ВІДКРИТО КОЖНИЙ ДЕНЬ

(201) 647-7221
(201) 647-3492

So. Bound Brook Monument Co.
Р. ХЕЙЛІК
Ю. БЕЗСОНИВ

Приймаємо замовлення і ставимо пам'ятники, мавзолеї, статуї з різних гранітів, мармурів і бронзи на цвинтарі св. Андрія в С. Банд Брук, Н. Дж. та інших цвинтарях в США. На бажання, радо заведемо до Вашого дому.

45 Mountain Avenue
Warren, N.J. 07060

ПАМ'ЯТНИКИ

з різних гранітів, ставимо на цвинтарях св. Андрія в Банд Брук і св. Духа — відома солідна фірма

CYPRESS
HILLS MONUMENTS
В БІЛАНСЬКИЙ
WALTER BIELANSKI
K. M. KARDOVICH
CONSTANTINE M. KARDOVICH

800 Jamaica Avenue
Brooklyn, N.Y. 11208
Tel.: (212) 277-2332

Відкрито в кожний день, в субботу, включно, від 9-го по пол. в неділю від 4 по пол.

Miami, Fla.: (305) 653-5861

На бажання і для вигоди клієнтів, радо заведемо до Вашого дому з проектами і порадами.

ARKA COMPANY
DEPARTMENT STORE
48 East 7th St.
Tel. GR 3-3550 New York 10003

НИТКИ ДМЦ, матеріали для вишивання, вишивки, блокноти, сорочки, подушки, об'єкти асе — в АРЦІ.

КОПИ ПОДРОЖУЄТЕ:

- АВТОМ власним або чужим
- АВТОБУСОМ
- ПОІЗДОМ
- ЛІТАКОМ
- ЧИ КОРАБЛЕМ

всюди і завжди хоронить Вас

акцидентова грамота
УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ!

ВОЛОДИМИР БАГАРУГА
КАЛИНОВИЙ МІСТ
Містечко „форминний“
Знаменні Ошкеничів

220 стор. ціна \$12.00 пошто \$1.00
Мешканців стейту Нью Джерзі зобов'язує 6% стейтового податку

Замовляти:
СВОБОДА BOOK STORE
30 Montgomery Street
Jersey City, N.J. 07302

HELP WANTED

ПОТРІБНО
Координатора
Братської
Діяльності

Цілоденна праця, знання української і англійської мов — зацікавлені у рубіччях зв'язків поширення громадської, товаришської, культурної, релігійної і освітньої діяльності серед членства УНСОЮЗУ

Добра платня
Шлях резюме до

UKRAINIAN NATIONAL ASSOCIATION
30 Montgomery Street,
3rd floor
Jersey City, N.J. 07302
Tel.: (201) 451-2200

FUNERAL DIRECTORS

UKRAINIAN NATIONAL SERVICE
Український Національний Цвинтар-Пам'ятник поховують всі справи пов'язані з похороном і похованням в ЗСА.

4111 Pennsylvania Ave., SE
Washington, D.C. 20746
Tel.: (301) 568-0630 — Days
(301) 855-8864 — Sat., Sun., Eve. & Holidays
MAIL: PO Box 430
Dunkirk, MD 20754

ПЕТРО ЯРЕМА
УКРАЇНСЬКИЙ ПОГРЕБНИК

Займається похоронами в БРОНКС, БРООКЛІН, НЬЮ ЙОРК і ОКОЛИЦЯХ

КОНТРОЛЬОВАНА ТЕМПЕРАТУРА

Peter Jarema
129 EAST 7th STREET
NEW YORK, N.Y. 10009
(212) 674-2568

LYTWYN & LYTWYN
UKRAINIAN FUNERAL DIRECTORS
AIR CONDITIONED

Обслуговування ЦИПРА ЧЕСНО
Our Services Are Available Anywhere in New Jersey
Також займаємося похоронами на цвинтарі в Банд Брук у перенесення тілних Останків з різних країн світу

UNION FUNERAL HOME
1600 Stuyvesant Avenue
(corner Stanley Terr.)
UNION, N.J. 07083
(201) 964-4222

Д-р ЄВГЕН ОЛЕНКО
внутрішні хвороби

приймає у Квінсі і виїжджає на виклики додів.

ДЕНТИСТ ОЛЬГА ОЛЕНКО
Профілактика хвороб ясен і зубів. Лікування і протезування. Косметична стоматологія. Приймає тільки за попереднім домовленням

Адреса у Манхеттені: **ROCKEFELLER CENTER**
530 5th Avenue, Room 1803
New York, N.Y. 10020

Адреса у Квінсі: **105 37 64th Avenue**
Forest Hills, N.Y. 11375
(212) 459-0111

Нема то як на СОЮЗІВЦІ

Оселі Українського Народного Союзу
Найкраще місце відпочинку і вакацій в Кетсільських горах біля Кергонксону, Н. Я.

Замовляйте місце завчасу на вакації, на незрівняний вакаційний побут на Союзівці.

Гірська природа, відновлені будинки і кімнати, домашня кухня, 8 тенісних кортів, відбіванкові площі, олімпійського розміру басейн, мистецькі і розвагові імпрези, забави та багато інших угоджень.

Ті самі ціни, що минулого року.

Замовлення висилати:

SOYUZIVKA UNA ESTATE
Kerhonkson, N.Y. 12446 Tel.: (914) 626-5641

ЦІНИ ОГолошень
у щоденнику „Свобода“ та у „Ukrainian Weekly“

З уваги на підвишку поштової оплати (понад 100%) за висилку „Свободи“ та „Українського Тижневика“, як також поважний зріст цін паперу та інших друкарських матеріалів, Адміністрація „Свободи“ **БУЛА змушена** піднести ціни оголошень.

ЦІНИ ОГолошень у щоденнику „СВОБОДА“

1 інч через одну шпальту — за академіч. посмертні згадки розшуку, подяки \$ 6.00

1 інч через одну шпальту — за приватні концерти, бизнесові оголошення (забави, фестини, пікніки, бенкети, банки, продаж додів і т.д.) \$10.00

Оголошення на 8 шпальт, без огляду на їх зміст по \$10.00 за кожний інч (1 інч x 8 шпальт)

Якщо до оголошення включаться знімки — коштуватиме додатково:

Фоторепродукція на одну шпальту \$ 8.00
Фоторепродукція на дві шпальти \$10.00
Фоторепродукція на три шпальти \$12.00

Оголошення на чергове число мусять вилітати до Адміністрації 2 дні перед вихідною числом.

ЦІНИ ОГолошень в АНГЛОМОВНОМУ ТИЖНЕВИКУ UKRAINIAN WEEKLY (НЕДІЛЬНЕ ВИДАННЯ)

1 інч через одну шпальту — за академіч. посмертні згадки розшуку, подяки \$ 6.00

1 інч через одну шпальту — за приватні концерти, бизнесові оголошення (забави, фестини, пікніки, бенкети, банки, продаж додів і т.д.) \$10.00

Оголошення на чергове, недільне видання, мусять вилітати до Адміністрації до ПОНЕДІЛКА.

Оголошень НЕ ПРИЙМАЄТЬСЯ, тільки у наглих випадках.

Послідки записаних речунків за оголошення висилаємо тільки на спеціальних проханнях.

Почався суд...

(Закінчення зі стор. 1)

Ісус Христос! Я всемогутний! Я є тут, щоб оголосити про кінець світа! Він буде знищений! Карабінери силою вивели Аджу із залу, а кореспонденти розчаровані загуляли. Їх розчарування пояснюється тим, що Аджа на цьому процесі — головний свідок обвинувачення і якщо він зійшов з розуму, то „судовий процес століття“, як світова преса назвала суд в Римі, може не відбутися.

Поки що невідомо, чи Мегмет Аджа зійшов з розуму чи вирішив вдатися неформального, щоб йому скоротили термін ув'язнення.

Після того, як Аджу вивели із залу, суд продовжувався. Суддя і адвокати обговорювали питання, чи можна судити заочно болгарських дипломатів, які на

час замаху мали статус дипломатичної недоторканості. Державний обвинувач заявив, що дипломатичний статус забезпечує недоторканість лише у тих випадках, коли дипломат виконує свою безпосередню працю. „Невже захисники хочуть довести нам, що два болгарські дипломати, які допомагали Аджі в замаху на Папу, виконували тим самим свою дипломатичну місію?“

В обвинуваченні, що його слідці подали судові, сказано, що Антонов і болгарські дипломати Айвазов і Василев привели Аджу на площу св. Петра вранці в день замаху. Аджа ліві вистрілив, а тукор Орал Селік, якого досі не вдалося заарештувати, вистрілив ще один раз.

ПРИЙЕМО НА ПРАЦЮ
УЧИТЕЛІВ

які шукають zatrudнення під час піта

Зголошуватися до
Головної Канцелярії УНСОЮЗУ:
(201) 451-2200

Друкарня СВОБОДИ
приймає на постійну працю
РОБІТНИКА
до висилки газет та інших друкарських робіт

Години праці від 8-ої до 4:30 по пол.
Знання української мови обов'язкове.
Добрі умови праці і бенефіти.

Голоситися особисто:
СВОБОДА
30 Montgomery Street • Jersey City, N.J. 07302
Tel.: (201) 434-0237